

[Ninn-Hansen.]

forholder sig med forsyningerne til andre dele af riget. Det ærede medlem hr. Ib Thyregod nævnte med rette Grønland. Jeg skal ikke anmode den højtærede minister for Grønland om i dag at komme nærmere ind på, hvad denne standsning af forbindelserne kan betyde for anlægsarbejderne i Grønland, men jeg henleder den højtærede ministers opmærksomhed på, at han ifølge forretningsordenen har adgang til at komme med en redegørelse til det høje ting. Jeg henstiller til den højtærede minister for Grønland, at han snarest muligt — og helst i morgen, hvis det kan lade sig gøre ifølge forretningsordenen — kommer med en redegørelse for, hvad disse forsinkelser betyder for Grønlands forsyninger, og hvad de betyder for de grønlandske anlægsarbejder, således at vi derefter har mulighed for at tage stilling også til Grønlands situation. Vi er jo, som den højtærede statsminister sagde, nået dertil, at det, det drejer sig om, er at få disse konflikter til at ophøre. Jeg har forstået på tidligere debatter, at det var regeringens indstilling, at konflikter skulle parterne selv klare. Jeg henviser til regeringens udtalelse, der jo lød:

„Skulle en konflikt alligevel udbrude, forventer regeringen, at parterne selv bringer den til afslutning.“

Jeg er klar over, at den høje regering har forladt dette standpunkt. Jeg har set i dagbladet Aktuelt i dag, at man skriver — jeg anmoder om tilladelse til et citat fra lederen —:

„Disse direkte forhandlinger mellem overenskomstparterne var først og fremmest et resultat af statsminister Viggo Kampmanns udholdenhed i mæglerens rolle.“

Hermed har den højtærede statsminister jo nærmet sig den stilling, som oppositionspartierne ville give statsministeren her i landet efter det forslag om voldgiftsordning, vi fremsatte, har nærmet sig den stilling, som det radikale venstre har ønsket at statsministeren skulle have i en sådan situation. Jeg ved, at det er et skridt, den højtærede statsminister har taget, efter at vi har bragt debatten frem i det høje ting. Det er et fremskridt, som jeg ikke skal bebrejde den højtærede statsminister.

Men når den højtærede minister nu indtager

mæglerens rolle — som det bliver sagt — vil jeg gerne spørge ham: denne mægler må dog have den indstilling, at han i enhver henseende varetager samfundets tarv i drøftelserne, og når det er tilfældet, forstår jeg ikke i forbindelse med den aftale, der er truffet om ny afstemning inden for jernindustrien, at denne mægler, altså landets statsminister, ikke har lagt sit ord i vægtskålen for, at disse strejker skulle ophøre med det samme, således at afstemningen kunne ske, medens arbejderne var i arbejde, hvad jeg tror de næsten alle ønsker. Det kan dog ikke være rimeligt, at denne strejke på et tidspunkt, hvor der jo ikke er nogen som helst begrundelse for og ingen gevinstmulighed ved ikke at gå i arbejde, skal udstrækkes over 23 dage, det længste tidsrum, vi har haft ved en så omfattende konflikt. Og jeg vil gerne spørge den højtærede statsminister: hvor lang tid vil ministeren i mæglerens rolle give forhandlingerne om at få afviklet konflikten på transportområdet? Med udsigten til en udvidelse inden for transportområdet, der vil ramme eksporten og hermed byggeriet, er jeg overbevist om, at alle i regeringen, i særlig grad den højtærede boligminister, når han tænker på byggeriet, og den højtærede landbrugsminister, når han tænker på landbrugseksporten, vil kunne sige, at vi har ikke råd til den stagnation, der vil kunne blive tale om på de områder, hvis vi får denne udvidelse. Derfor er det rimeligt at spørge den højtærede statsminister, om han ikke mener, det nu er på tide at angive en tidsfrist. Lad os nu få at vide, om det virkelig er ministerens mening, når han siger, at nu gælder det om at få konflikten ud af verden.

Aage Fogh: Jeg vil gerne til indledning takke den højtærede statsminister for den redegørelse, han har givet i anledning af den stillede forespørgsel.

Om selve sagen, som ligger bag ved forespørgslen, og den udvikling, der er sket i de seneste dage, vil jeg over for de foregående talere, og ikke mindst over for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, fremhæve, at efter mit skøn var det den rigtige beslutning, der blev truffet her i folketinget, da tinget bad den højtærede statsminister om at opfordre de stridende parter til